

TEZA:

Radca prawny nie ma obowiązku wykazywać przed właściwą izbą odbycia szkoleń we własnym zakresie poza korporacją prawniczą, jednak aby zostały mu zaliczone punkty szkoleniowe winien przesłać do właściwej okręgowej izby radców prawnych potwierdzenie (certyfikat) odbycia szkolenia, jeśli oczekuje zaliczenia takiego szkolenia w poczet wykonania obowiązku doskonalenia zawodowego. W przeciwnym razie radca prawny ponosi negatywne skutki nie przedstawienia dokumentu.

Sygn. akt WO-120/22**ORZECZENIE**

z dnia 17 października 2022 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski

S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Waclawa Góreckiego,
po rozpoznaniu w dniu 17 października 2022 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego K. M.
(nr wpisu (...)),

obwinionego o to że nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym nr 4 obejmującym okres od dnia 01 stycznia 2018r. do dnia 31 grudnia 2020r. nie uzyskując minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych, art. 14 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego uchwałą nr 3/2014 z 22 lipca 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych,

na skutek odwołania obwinionego K. M. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych

z dnia 8 kwietnia 2022 roku, sygn. akt D 20/22

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,
2. zasądza od obwinionego r. pr. K. M. koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych , orzeczeniem z dnia 8 kwietnia 2022 roku wydanym w sprawie sygn. akt D-20/22 uznał radcę prawnego K. M. (nr wpisu ...) winnym tego, nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym nr 4 obejmującym okres od dnia 01 stycznia 2018r. do dnia 31 grudnia 2020r. nie uzyskując minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych, art. 14 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego uchwałą nr 3/2014 z 22 lipca 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych,

Od powyższego orzeczenia obwiniony radca prawny wywiódł odwołanie podnosząc, że kara za brak wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego jest zbyt wygórowana, zaś jego zdaniem ugruntowane orzecznictwo WSA nie daje podstaw do stosowania kar dyscyplinarnych za nieodbywanie szkoleń zawodowych. Nadto obwiniony twierdzi, że żaden przepis nie nakłada na radców prawnych obowiązku sprawozdawczego wobec właściwej izby ze szkoleń odbytych we własnym zakresie. W ocenie obwinionego nie istnieje obowiązek, udowadniania, że takie szkolenia się odbyło i co za tym idzie zachodzi naruszenie zasad etyki. Dodatkowo obwiniony podnosi, że okres, za który został ukarany obejmuje czas „pandemii koronawirusa” co skutkowało drastycznie ograniczoną dostępnością szkoleń. Wprowadzono szkolenia zdalne co spowodowało drastyczny spadek poziomu szkoleń.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje.

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługujące na uwzględnienie a w konsekwencji orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 8 kwietnia 2022 r.,

sygn. akt D-20/22 należało utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 Ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Odpowiednie stosowanie przepisów prawa jest czynnością polegającą na stosowaniu odpowiednich przepisów bez żadnych modyfikacji, stosowaniu przepisów z pewnymi modyfikacjami oraz nie stosowaniu przepisów, które ze względu na ich bezprzedmiotowość lub sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miały być stosowane odpowiednio, nie mogą być w ogóle stosowane.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455 kpk. Sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 437 § 1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

Obowiązek doksztalcania zawodowego wynika z art. 14 pkt 1 i pkt 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zasady wypełniania przez radcę prawnego obowiązku doskonalenia zawodowego zawarte zostały w Regulaminie zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku. Zgodnie z art. 14 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, obowiązkiem radcy prawnego jest dbałość o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne oraz branie udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, a niewykonanie obowiązku szkoleniowego jest naruszeniem tych norm i zasad. Obwiniony radca prawny nie uzyskała wymaganej liczby 40 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym 2018-2020, czego zresztą w odwołaniu nie kwestionował. Zatem w świetle takich okoliczności uznać należy, iż dopuściła się on deliktu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny poprawnie dokonał oceny zachowania obwinionego radcy prawnego i prawidłowo ustalił stan faktyczny związany niewykonaniem obowiązku doksztalcania się radcy prawnego. Dokonana przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocena dowodów nosi znamiona oceny swobodnej zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Orzeczona wobec obwinionego kara pieniężna jest karą

sprawiedliwą, odzwierciedlającą stopień szkodliwości społecznej deliktu dyscyplinarnego, spełniającą zasady prewencji zarówno indywidualnej jak i generalnej. Obwiniony był już wcześniej bowiem kilkakrotnie karany dyscyplinarnie i kary te nie spowodowały poprawy zachowania obwinianego w związku z tym Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że orzeczona kara będzie karą sprawiedliwą.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dał wiary twierdzeniom obwinionego, że z uwagi na wprowadzony stan pandemii spadł poziom szkoleń. Krajowa Izba Radców Prawnych oraz Okręgowe Izby Radców Prawnych w tym okresie wprowadziły możliwość odbywania szkoleń w formie webinarów, szkoleń za dostępnych za pośrednictwem Internetu. Doświadczenie życiowe wskazuje, że prowadzone zdalne szkolenia pozostawały wartościowe, zaś materiał i zagadnienia poruszane na szkoleniach prezentowały wysoki poziom merytoryczny, nie odbiegający od szkoleń prowadzonych stacjonarnie. Ponadto Sąd uznał, że jakkolwiek radcy prawni nie mają obowiązku wykazywać się przed właściwą izbą obyciem szkoleń we własnym zakresie poza korporacją prawniczą, to jednak aby zostały im zaliczone punkty szkoleniowe winni przesłać do właściwej izby radców prawnych potwierdzenie (certyfikat) odbycia szkolenia. Niezłożenie takiego dokumentu uniemożliwia rozliczenie szkolenia. Radca prawny dokument potwierdzający odbycie szkolenia poza korporacją prawniczą winien złożyć we własnym interesie jeśli oczekuje zaliczenia takiego szkolenia w poczet wykonania obowiązku doskonalenia zawodowego, w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki nie przedstawienia dokumentu.

Koszty postępowania przed Sądami dyscyplinarnymi określają przepisy niżej wymienianej Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Sąd I instancji orzekł zryczałtowane koszty w wysokości 1200 zł, i są to koszty odpowiadające nakładom pracy personelu zaangażowanego i prowadzącego dochodzenie dyscyplinarne tj. w szczególności koszty Rzecznika dyscyplinarnego, koszty posiedzeń OSD, koszty obsługi technicznej, korespondencji etc. Zdaniem Sadu rozpoznającego odwołanie określone w orzeczeniu koszty nie są wygórowane.

Sąd Odwoławczy nie dopatrył się również przesłanek zastosowania z urzędu art. 439 kpk lub art. 440 kpk.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania

dyscyplinarnego.